

A nemzetköziség ereje

Az AIESEC egy fiatalok által vezetett, nemzetközi hallgatói szervezet, mely mára már több mint 125 országban van jelen. Feladata, hogy külföldi önkéntes lehetőségeket vagy szakmai gyakorlatokat biztosítson, de nagy hangsúlyt fektet a tagok fejlesztésére is. Pimpao Gabriella, a szervezet magyarországi elnöke mesél személyes tapasztalatairól és a szervezet működéséről.

➤ ***Hogyan találoztál ezzel a szervezettel?***

Én már gólyaként találkoztam az AIESEC-kel, de előtte is hallottam róla, édesapám ismerőse AIESEC-es volt. Még a gimnáziumi éveim alatt eldöntöttem, hogy az egyetemen szeretnék valami pluszt csinálni, és biztos voltam benne, hogy valahova csatlakozni szeretnék. Több diákszervezettel ismerkedtem eleinte, végül az AIESEC a nemzetközisége miatt győzött. Engem mindig is foglalkoztatott a nemzetköziség és a kapcsolattartás a külföldiekkel. Így rögtön, az egyetem elején csatlakoztam.

➤ ***Milyen út vezetett a gólyatábortól a szervezet elnöki pozíciójáig?***

Először egy bevonó táborban vettem részt, ahol megismertedtem a szervezettel, majd csatlakoztam a Budapesti Corvinus Egyetemen lévő helyi irodához. Itt bekerültem egy olyan csapatba, ami nonprofit szervezeteket

támogatott abban, hogy külföldi önkénteseket fogadjanak. Nagyon sokan éltek ezzel a lehetőséggel, így megszerveztük az önkéntesek ideérkezését. Mellette cikket írtam és rendezvényeket szerveztem. Ezzel telt az első 3 hónapom. Később, a vezetőségi újraválasztások alkalmával jelentkezhettem ennek a csapatnak a vezetésére. Meg is kaptam a pozíciót, és egy éven át voltam a csapat vezetője – új emberekkel, új célokkal, de ugyanazt csináltam, amit előtte tagként. Ezt követően fél évig voltam felelős azért, hogy egy olyan egyetemen (ELTE), ahol előtte nem volt jelen az AIESEC, megismertessük a hallgatókkal a külföldi önkéntesség lehetőségét.

A 2011–2012-es tanévben a Corvinus egyetemen működő helyi bizottságnak lettem az elnöke, ami rengeteg más mellett azt is jelentette, hogy egy hat fős csapattal vezettük a helyi irodát, kitűztük az adott évi célokat,

koordináltam az iroda működését, és én képviseltem az irodánkat országos szinten. Ennek következtében a tavalyi évben úgy döntöttem, hogy a helyi szintű sikerek után kipróbálom magam nemzeti szinten is, vagyis több irodában működő, átfogó projekteket koordináltam, valamint a miskolci helyi irodáért feleltem, őket támogattam tapasztalataimmal. Az idei évben végül, július 1-jétől a magyar AIESEC elnöki pozícióját töltöm be, ami azt jelenti, hogy egy 9 fős csapattal közösen koordináljuk a helyi irodákat annak érdekében, hogy a szakmai programokban és az önkéntes lehetőségek biztosításában is növekedjen a szervezet.

► ***Milyennek láttad a szervezetet akkor, amikor megismerkedtél vele, és milyennek látod most, elnökként? Tapasztalsz valamilyen fejlődést?***

Ez egy jó kérdés, mert szerintem az ember, amikor csatlakozik bármilyen szervezethez, kívülről látja és nem teljesen érti, miért úgy működnek a dolgok, ahogy. Ez velem is így volt az elején, nem értettem, miért van annyi meeting vagy miért van annyi rövidítés. De az elmúlt 4 év legnagyobb változása a növekedés. A csapat, amihez én csatlakoztam, mára sokkal nagyobb arányban tudja megadni a külföldi és önkéntesi lehetőségeket mint korábban.

Ehhez hozzátartozik még az is, hogy átgondoltabban szervezzük a munkát, a helyi bizottságok összehangoltabban működnek, ami egyszerűsíti a koordinálást, illetve a közös anyagok kidolgozását, professzionálisabb a közös munka.

Másrészről tisztábban látjuk, miről is szól a szervezet, jobban értjük és jobban megbecsüljük az értékét annak, hogy mit jelent a külföldi tapasztalat, hogy ez valóban megváltoztathatja valakinek az életét. Egy másik kultúrában az ember alaposabban megismeri önmagát, és tisztába kerül a saját értékeivel.

► ***Mi az a személyes sikered a szervezeten belül, ami miatt mások felfigyeltek rád és elnökké választottak?***

Amire nagyon büszke vagyok az, amikor a helyi bizottság elnöke voltam. Az egy nagyon sikeres időszak volt a corvinusos irodában, és az év végén azt éreztük, hogy mindent megtettünk, ami tőlünk telt. Büszkék voltunk arra, amit elértünk.

Nagy mértékben megnöveltük mind az önkéntes, mind pedig a szakmai gyakorlati programok számát: 80 százalékos növekedést értünk el az előző évhez képest. Amit közösen elterveztünk, annak nagyjából a 85 százalékát sikerült megvalósítanunk. Emellett többféle lehetőséget kínáltunk, rugalmasabban kezeltük a tagságot, jobban figyelembe vettük a különböző érdeklődési köröket, ezáltal több tagot sikerült megtartanunk.

Ezen kívül nagyon büszke vagyok azokra az emberekre, akiknek mentorként segitettem, vagy akik tagok voltak a csapatomban, és azt követően vezetőkké váltak.

► ***Az érdeklődők hogyan kerülhetnek kapcsolatba veletek, kiknek és miért érdemes tagnak lenni?***

11 főiskolán illetve egyetemen vagyunk jelen, bárki, aki tagként szeretne csatlakozni, a kihelyezett irodákban megteheti minden fél-év kezdéskor. Nem feltétel, hogy a jelentkező az adott intézmény hallgatója legyen. Természetesen nem zárkozunk el senkitől, de

Az AIESEC egy professzionális játszótér, ahol a tagok megtanulják, milyen, amikor egy cégvezetőt fel kell hívni telefonon, ha tárgyalni, vagy interjúztatni kell.

én úgy gondolom, hogy a tagsági program célközönsége az első- másodéves hallgatók, mert a szervezeti lét nagyon jó kiegészítője az egyetemi tanulmányoknak, leginkább gazdasági területen. Aki külföldre szeretne menni, az többször is jelentkezhet az év során, érdemes a honlapunkat figyelni (www.aiesec.hu). Jelentkezni online lehet, ezt követően a hallgatókat felkeressük és felkészítjük, illetve megkeressük nekik a legmegfelelőbb lehetőséget.

Ami miatt pedig megéri, az egy nagyon erős közösségi érzés, illetve olyan egyedülálló gyakorlati tapasztalat, ami nagyon nehezen pótolható, mivel a magyar felsőoktatás nagyrésztben elméleti alapú.

Az AIESEC egy professzionális játszótér, ahol a tagok megtanulják, milyen az, amikor egy cégvezetőt fel kell hívni telefonon, ha tárgyalni, vagy interjúztatni kell. Megtanulnak csapatban, közösen dolgozni, megértik, hogy milyen más típusú személyiségekkel együtt elérni egy közös célt.

Mindeközben rengeteg külföldivel találkozunk, és természetesen az itt szerzett tapasztalatokat a későbbi életükben fel tudják használni, akár a munka, akár a hétköznapi élet terén. Tudatosan figyelünk arra, hogy ezeknek a tapasztalatoknak a megbeszélésével továbbfejlesszük a tagokat, jobban megismerjük önmagukat, illetve azt, hogy milyen fejlődésen mentek keresztül.

A külföldi lehetőségek az önállóság mellett elsősorban a nyitottságot és a beilleszkedést fejlesztik. Az önkéntes munka során pedig lehetőségük nyílik a résztvevőknek arra, hogy pozitív hatással legyenek a környezetükre, megváltoztassák mások életét.

► ***Meddig tart a szervezetnél lévő tagság? Van élet a diploma után is?***

Aki vezető pozíciót tölt be, előfordulhat, hogy a diploma után 1-2 éven keresztül még a szervezetnél marad, attól függ, hogy milyen pozíciókat szeretne elvállalni. Alapelvünk, hogy nem ér semmit, ha AIESEC-ezel, hogyha azt nem tudod később az életedben kamatoztatni, és ezzel a tudással bárhol máshol boldogulni.

Én is azt vallom, hogy idővel az itt megszerzett egyedülálló tapasztalatokat, értékeket és tudást valahol máshol kell felhasználni. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy megszakad a kapcsolat, sőt, sokszor segítenek a régi tagok tréningekkel, beszélgetésekkel és mentorokként egyaránt, azonban már nem vesznek részt a mindennapi tevékenységünkben. Bulizni vagy más eseményekre viszont gyakran visszajönnek.

► ***Neked melyek azok a kellemes személyes emlékeid, amik az AIESEC-bez kötődnek?***

Sok olyan pillanat van, amire szívesen emlékszem. Például amikor a miskolci helyi bizottságot feleltem, és év végén elmondták, mi az, amit tőlem kaptak, és miért hálásak, akkor tény-

leg éreztem, hogy tudtam nekik segíteni, megérte ott lennem. Amíg az ember a hétköznapiakban teszi a dolgát, nincs ideje elgondolkozni, mit is ér, amit csinál, bele sem gondol, hogy

másoknak mit jelent az ő munkája. De amikor ilyen jellegű megerősítéseket kap, az nagyon pozitív és képes tovább lendíteni bármilyen nehézségen.

Loibl Hajnalka

